

BORTENFOR BLÅNENE

Et kunstprosjekt på Lusetjern skole av Vigdis Fjellheim og Torunn Skjelland.

Store landskap av farge vil danne en visuell helhet i veggmaleriene på de komplekse betongarealene som utgjør skolegården til Lusetjern skole. Landskapene vil bestå av sjikt av farge som illuderer at noe ligger foran og noe ligger bakenfor, feltene blir lysere og lysere i valørene, som blåner når man betrakter et fjellandskap. Ved nærmere ettersyn vil man oppdage at disse blånene består av silhuetter av barneansikter i profil. Modellene for ansiktssilhuetten er elever som går på Lusetjern skole i dag. På denne måten vil elevene selv danne det samlende hovedelementet i komposisjonen. *Sju blåner* er et gammelt fast uttrykk og et folkelig lengdemål som betyr «over eller bak sju fjellrekker» og et uttrykk for uendelige avstander. Hovedpersonen begir seg gjerne ut i verden, både langt og lengre enn langt, for å bestige og overkomme hindringer og utfordringer.

Natur og identitet, verdiperspektiv og biodiversitet:

De horisontale blånene brytes opp av vertikale tablåer eller scener av ulik art. Scener som består av sammensetninger eller sammenstillinger av elementer fra flora, fauna og menneskeskikkelser. Fantasihybridene fungerer som byggeklosser i veggmaleriene. I dem finnes det ikke noe verdiperspektiv, her er alle aktørene like viktige. Mennesket er rangert på lik linje og inngår i et symbiotisk og likeverdig forhold til alt rundt seg. Vi låner fra eventyr og fabler, planter besjeles og naturen får nye og ulogiske egenskaper. Ved å ta i bruk elementer som er gjenkjennbare fra alle fire verdenshjørner, ønsker vi å skape en tilhørighet for elever og beboere fra Holmlia, uavhengig av hvor de kommer fra og fra hvilken kultur de føler seg hjemme i.

I 2018/ 2019 holdt vi en rekke kunstworkshops for femte trinn ved Lusetjern skole. Ved våre besøk på skolen var begrepet "mitt hjemland" stadig noe som ble gjentatt blant elevene. Hos de færreste var "mitt hjemland" Norge, selv om størstedelen av elevene er født og oppvokst her. Ved å bruke nasjonalblomster, trær og dyr fra ulike land som elevmassen på Lusetjern representerer, har vi hatt et ønske om å speile det kulturelle mangfoldet fra et litt annerledes og uvant perspektiv.

Jenta med en ugle på skulderen ser ut som de er smeltet sammen til én figur. De skuer utover et landskap der horisontlinja er dannet av ansiktssilhuetter, og omgitt av en blandet skog av bjørk og bambustrær. Lenger bort på betongveggen står et fargesterkt Red hot poker coral tree fra Etiopia som har fått besøk av klatrende geiter. Geiter som vanligvis befinner seg oppe i marokkanske Argan-trær i sin jakt på de smakfulle fruktene derfra. En overdimensjonert vinge fra en dagpåfugløyosomesommerfugl danner en ås hvor det vokser somaliske myrratrær. Silhuetten av ananaser, en vietnamesisk lotusblomst og en rekke barn i lek på en line, danner en skyggeteaterlignende drømmescene hvor størrelsesforholdene tilhører fantasiens og ikke logikkens verden. Apekattene som klatrer

nedover et Indian Bamyas tree, klatrer nå nedover en åsside laget av en forstørret sommerfuglvinge. I skogen som omslutter dem finnes et mangfold av trær i både negativ form (som ubehandla betong) og i positiv form (malt betong). Elementene møter et annet skoglandskap fra den andre enden av buen gjennom overdimensjonerte gresstrå som vokser ovenfra og nedenfra i henholdsvis motsatte fargekombinasjoner. Et tegnet tre fra en japansk teboks sammenstilles med en forbausende lik form hentet fra norsk rosemalingstradisjon. Gigantiske vingspenn fra ulike fuglearter bryter inn i arealene ovenfra og nedenfra, som påminnelser om naturens fargesterke mangfoldighet.

Scener, tablåer, dramaturgi og helhet:

Vi har vært inspirert av den bølgende bevegelsen i betongmurene som utgjør størsteparten av skolegårdsareal. En betonglabyrint som skaper små og store rom og deler inn skolegården i soner. Vi ønsker å forsterke kvaliteter i arkitekturen og understreker de to dominerende buede veggene som to ulike soner ved å fargekode dem. Sonen ved hovedinngangen har fått en dominans av blåtoner, mens den andre sonen domineres av grøntoner. Rommene som muren danner naturlig, vil vi løfte frem ved å lage motivtette tablåer som bindes sammen til en helhet ved de bølgende blånemotivene.

Skolegården er et sted for friminuttet, -et sted der små scener utspiller seg flere ganger om dagen gjennom lek og samtaler. Fantasiverdener utforskes, hemmeligheter deles, konflikter gjødsles, spill og rollespill oppstår. Bakteppet eller scenografien for disse vil være våre veggmalerier. Leter man kan man finne assosiasjoner til eventyr og fabler, en gutt klatrer i en gigantisk bønnestengel, historien om Lilleputtlandet framkalles, et mulig Soria Moria kan finnes i horisonten bak barneblånene. Ønsket vårt er å lage en helhetlig dramaturgi gjennom arealene som gir næring til fantasien, leken og den frie assosiasjonen.